

ΟΛΚΑΣ

ΤΩΝ ΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΩΘΗΝΑΙ

ΤΕΥΧΟΣ 20 - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2011

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ-ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ "ΤΙΜΩΜΕΝ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟ ΔΕΟΝ"

«Κατά τας ημέρας ταύτας, ως είναι γνωστόν τοις πάσι, σύμπασα η ανθρωπότης δοκιμάζεται υπό ποικίλων πειρασμών, προερχομένων κυρίως εκ της εσφαλμένης τοποθετήσεως του ανθρώπου έναντι των ηθικών αξιών, έναντι της αρετής εν γένει. Διότι η οικονομική κρίσις, η οποία μαστίζει τον σύγχρονον άνθρωπον, είναι αποτέλεσμα της ηθικής κρίσεως, η οποία ενδημεί εις τας συγχρόνους κοινωνίας. Το κακόν το οποίον βιούμεν, ως απειλήν ή διακινδύνευσιν ή πραγματικήν μείωσιν ή και εκμηδένισιν των οικονομικών πόρων και της εκ τούτων ευημερίας, προέρχεται εκ του μειωμένου ενδιαφέροντος ημών πάντων δια το ηθικώς δέον, ως τούτο υποδεικνύει ο Θεός.

Έχομεν αναγάγει την απληστίαν και την πλεονεξίαν εις αρετήν. Τιμώμεν τον πλούτον υπέρ το δέον.

Αν και εξαιρέομεν την απαξίαν των ανηθικών μεθόδων πλουτισμού, θαυμάζομεν και συγχωρούμεν τους πλουτίζοντας δια

της αφαιμάξεως των συνανθρώπων των». Ο σύγχρονος άνθρωπος, είπε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, έπεσε στον λάκκο που έσκαψε για τους συνανθρώπους του.

«Ο χάρτινος πλούτος αποκαλύπτεται ως άνευ αξίας. Η άνεσις, ως ζητούμενον αγαθόν, μετεβλήθη εις κόπον και μόχθον και άγχος», τόνισε ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος και υπενθύμισε τους λόγους του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, τη μνήμη του οποίου τιμά σήμερα η Εκκλησία.

«Προ δύο χιλιάδων ετών ο Αδελφόθεος Ιάκωβος έγραφε προς ημάς τους σημερινούς ανθρώπους, ότι πρέπει να χαίρωμεν δια τας δοκιμασίας, διότι αύται αποτελούν πρόκλησιν δια την δημιουργικότητα ημών, πρόσκλησιν προς μετάνοιαν, και ώθησιν προς προσευχήν. Λυπούμεθα ειλικρινώς, δια τας δοκιμασίας και τους πειρασμούς, τους οποίους υφίστανται οι συνάνθρωποι ημών, πολλάκις ανυπαίτως, αλλά υποδεικνύομεν προς τους αδελφούς ημών και προς εαυτούς την συμβουλήν του Αγίου Ιακώβου ότι πρέπει να αντιμετωπίζομεν τας δοκιμασίας χωρίς να απολέσωμεν το ηθικόν σθένος ημών, χωρίς να καταβληθώμεν εκ του βάρους των δοκιμασιών αυτών».

«Ο σύγχρονος άνθρωπος νομίζει, διακατεχόμενος υπό υπερφιάλου αυταρεσκείας, ότι έχει ενδυθή βασιλικήν πορφύραν και βήσσον, επιστήμην και

γνώσιν, ισχύν και παντοδυναμίαν. Αλλά εν παιδίον - το παιδίον Χριστός- δια καθαρών οφθαλμών κραυγάζει έκπληκτον ότι ο βασιλεύς είναι γυμνός, ότι ουδέν εκείνων φορεί τα οποία φαντάζεται ότι φορεί, και τα οποία οι συνάνθρωποί του, απατηλώς ψευδόμενοι, λέγουν εις αυτόν ότι φορεί. Πού η εκ της οικονομικής επιστήμης ευημερία; Πού η εκ της προετοιμασίας του πολέμου

ειρήνη; Πού η εκ της επιστήμης ψυχική υγεία;», διερωτήθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης. Εξέφρασε πάντως τη βεβαιότητα, σε άλλο σημείο της άκρως ενδιαφέρουσας ομιλίας του, στο πατριαρχικό συλλείτουργο της 23ης Οκτωβρίου 2011, ότι οι δοκιμασίες όσο σκληρές και αν είναι πρέπει να γίνονται αφορμή αναγεννήσεως, πνευματικής και υλικής προόδου.

ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (26 Οκτωβρίου)

Ο άγιος μεγαλομάρτυρας Δημήτριος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και έζησε κατά τους χρόνους του Αυτοκράτορα Διοκλητιανού και του Τετράρχη Γαλερίου Μαξιμιανού (284-305μ.Χ), εποχή κατά την οποία έγινε φοβερός διωγμός κατά των χριστιανών.

Ήταν επιφανέστατο μέλος της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης, Δούκας της πόλης και Στρατηγός όλης της Θεσσαλίας. Ο Δημήτριος που κατάγονταν από ευσεβή οικογένεια, δε φοβήθηκε από τα διατάγματα των αυτοκρατόρων και

συνέχισε να κηρύττει τον ευαγγελικό λόγο, οδηγώντας στην πίστη πολλούς ειδωλολάτρες. Όταν ο Μαξιμιανός έμαθε για την χριστιανική δράση του Δημητρίου διέταξε να συλληφθεί και να οδηγηθεί μπροστά του.

Ο Δημήτριος δε δίστασε να ομολογήσει τη χριστιανική του πίστη, παρόλο που γνώριζε τα φρικτά βασανιστήρια στα οποία υποβάλλονταν οι χριστιανοί. Αρχικά φυλακίστηκε σε ένα τόπο ακάθαρτο, σ' ένα παλαιό λουτρό στα υπογεια του οποίου χύνονταν ακάθαρτα περιτώματα. Στο βρωμερό αυτό τόπο ο άγιος παρέμεινε στερημένος τη συναναστροφή των ανθρώπων, αλλά παρηγορούμενος από το Θεό. Αυτό τον καιρό διεξάγονταν αθλητικοί αγώνες στη Θεσσαλονίκη προς τιμή του αυτοκράτορα, ένας από τους συμμετέχοντες, άνθρωπος του Μαξιμιανού, που ονομάζονταν Λυαίος, κόμπαζε πως ήταν ανίκητος και παράλληλα χλέβαζε τους χριστιανούς καλώντας τους να αναμετρηθούν μαζί του

ΟΛΚΑΣ
Περιοδικόν Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας
Ιδιοκτήτης: ΙΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος
Εκδότης: Ο Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παΐσιος
Επί της ύλης: Ομάδα Ιερών και λαϊκών
Ιστοσελίδα: www.leka.gr. Email: imkalymnoy@yahoo.gr
<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnoy>
Εκδόσεις Δρόσος Δημήτρης τηλ.2243059440

Ένας νεαρός στρατιώτης και κρυφός μαθητής του Δημητρίου, που ονομάζονταν Νέστωρας επισκέφθηκε το Δημήτριο στη φυλακή και του ζήτησε να προσευχηθεί για να τον βοηθήσει ο Κύριος μας να

αντιμετωπίσει τον Λυαίο. Ο άγιος αφού προσευχήθηκε και του είπε: "Υπάγε και τον Λυαίο θα νικήσεις και υπέρ Χριστού θα μαρτυρήσεις".

Ο Νέστωρας τότε παρουσιάστηκε στο στάδιο και ζήτησε να αναμετρηθεί με τον φοβερό Λυαίο. Μάταια προσπάθησαν να τον μεταπίσουν. Όταν ο Τετράρχης είδε πως δεν τον άκουσε τον άφησε να αντιμετωπίσει τον γιγαντώσωμο Λυαίο. Αυτός πλησίασε τον Λυαίο και φωνάζοντας "Ο Θεός του Δημητρίου βοήθει μοι" του κατάφερε ένα φοβερό χτύπημα με το σπαθί στη καρδιά και αυτός αμέσως σωριάστηκε νεκρός. Ο Μαξιμιανός αφού πληροφορήθηκε τα γεγονότα θεώρησε υπεύθυνο τον Δημήτριο και διέταξε να τους σκοτώσουν και τους δύο αμέσως. Έτσι ο άγιος Νέστωρας αποκεφαλίστηκε έξω από τη λεγόμενη Χρυσή Πύλη. Ο Δημήτριος που βρίσκονταν ακόμα στο λουτρό φυλακισμένος μόλις είδε τους στρατιώτες να έρχονται σήκωσε το δεξί του χέρι και οι στρατιώτες τον λόγχευσαν στην πλευρά, έτσι έμοιασε στον Κύριο μας, τον γλυκύτατο Ιησού που και αυτός είχε λογχευθεί στην πλευρά, ύστερα οι στρατιώτες των λόγχευσαν σε όλο του το σώμα. Έτσι τελειώθηκε ο άγιος Δημήτριος δεχόμενος το μαρτυρικό στεφάνι.

Κάποιοι ευλαβείς χριστιανοί ήρθαν

κρυφά και ένταφιασαν το σώμα του αγίου στον ίδιο τον τόπο του μαρτυρίου, στο βρωμερό λουτρό που έμμελε πλέον να γίνει ιατρείο ψυχών και σωμάτων. Κάποιος μάλιστα φίλος του αγίου που ονομάζονταν Λούπος και ήταν παρόν την ώρα του μαρτυρίου όταν έφυγαν οι στρατιώτες, πήγε γρήγορα και έβγαλε το δαχτυλίδι και το πανωφόρι του αγίου και τα έβαψε στο αίμα του. Με αυτά ενεργούσε πολλά θαύματα: αρρώστους ιάτρεινε, δαιμονισμένους θεράπεινε. Ο Μαξιμιανός μόλις έμαθε αυτά έστειλε στρατιώτες και τον αποκεφάλισαν σε κάποιον τόπο ονομαζόμενο Τριβουνάλιο.

ΓΕΡΟΝΤΙΚΑ: Το ξέρει κι ο Θεός...

Κάποια φορά ο Γέρων Πορφύριος ξεκίνησε μαζί με τρία πνευματικά τέκνα του να πάνε σ' ένα μοναστήρι, για να τελέσουν έναν Εσπερινό. Αρχικά, είπαν να πάνε με τα πόδια.

Αφού, όμως, περπάτησαν κάποια απόσταση κι επειδή ο Γέρων Πορφύριος ήταν κουρασμένος, σκέφτηκαν, μια και το μοναστήρι εκείνο ήταν κάπως μακριά, να βρουν ένα μεταφορικό μέσον, αντί να πάνε με τα πόδια. Εκείνη την ώρα φάνηκε από μακριά ένα ταξί...

Είπαν τότε στο Γέροντα οι συνοδοί του - και οι τρεις λαϊκοί, όχι κληρικοί- να κάνουν ένα νεύμα στο ταξί να σταματήσει, για να ρωτήσουν τον οδηγό αν μπορούσε να τους μεταφέρει στο μοναστήρι. «Μη φοβάστε», τους είπε, «θα σταματήσει μόνος του ο οδηγός του ταξί. Αλλά, όταν θα μπούμε στο ταξί, να μη μιλήσει κανένας σας στον οδηγό μόνο εγώ θα μιλήσω». Έτσι κι έγινε. Σταμάτησε ο

οδηγός του ταξί, χωρίς αυτοί να του κάνουν νεύμα, μπήκαν μέσα και ο πατήρ Πορφύριος είπε στον οδηγό τον προορισμό τους.

Μόλις ξεκίνησαν, ο οδηγός του ταξί άρχισε να καταφέρεται εναντίον των κληρικών και να τους κατηγορεί για χίλια δυο πράγματα. Καί κάθε φορά, πού έλεγε κάτι, απευθυνόταν στους τρεις λαϊκούς, οι ποίοι κάθονταν στο πίσω μέρος του ταξί και τους ρωτούσε: «Έτσι δεν είναι, βρε παιδιά; Τι λέτε κι εσείς;» Εκείνοι, όμως, τσιμουδιά' δεν λέγανε τίποτε, κατά την εντολή του Γέροντος.

Αφού είδε κι απόειδε ο οδηγός ότι δεν του απαντούσαν οι άλλοι, στράφηκε στο Γέροντα Πορφύριο και του είπε: «Έτσι δεν είναι, παπούλη; Τι λες κι εσύ; Δεν είναι αλήθεια αυτά τα πράγματα, πού τα γράφουν κι οι εφημερίδες;»

Του λέει τότε ο Γέρον Πορφύριος: «Παιδί μου, θα σου πω μια μικρή ιστορία, θα σου την πω μια φορά δεν θα χρειαστεί δεύτερη». Κι άρχισε να του αφηγείται:

«Ήταν ένας άνθρωπος από το τάδε μέρος (ο Γέροντας το ανέφερε), που είχε ένα ηλικιωμένο γείτονα, ο οποίος είχε ένα μεγάλο κτήμα. Μια νύκτα τον σκότωσε και τον έθαψε. Στη συνέχεια, με διάφορα πλαστά χαρτιά, πήρε το κτήμα του γείτονά του και το πούλησε. Και ξέρεις τι αγόρασε με τα χρήματα, τα οποία πήρε πουλώντας αυτό το κτήμα; Αγόρασε ένα ταξί». Μόλις άκουσε αυτή την αφήγηση ο οδηγός του ταξί, τόσο πολύ συγκλονίστηκε, πού σταμάτησε το αυτοκίνητο στην άκρη του δρόμου και φώναξε: «Μη πεις τίποτε, παπούλη μόνο εγώ το ξέρω αυτό κι εσύ». «Το ξέρει κι ο Θεός», του απάντησε ο Γέρον Πορφύριος. «Εκείνος μου το είπε, για να σου το πω. Καί να φροντίσεις απ' εδώ κι εμπρός ν' αλλάξεις ζωή». Από το βιβλίο του Κλείτου Ιωαννίδη «Ο Γέρον Πορφύριος – Μαρτυρίες και εμπειρίες». Αφήγηση του Παναγιώτη Σωτήρχου (δημοσιογράφου, συγγραφέως).

Η Νηστεία των Χριστουγέννων και το Σαρανταλείτουργο

Στις 15 Νοεμβρίου αρχίζει η νηστεία των Χριστουγέννων.

Πρόκειται για μία περίοδο έντονης πνευματικής εργασίας και ψυχοσωματικής προετοιμασίας για τον έορτασμό της μεγάλης έορτης της Γεννήσεως του Κυρίου. Από τις 15 Νοεμβρίου έως τις 17 Δεκεμβρίου (κατ' άλλη παράδοση έως τις 12 Δεκεμβρίου) νηστεύουμε τό κρέας, τὰ γαλακτομικά και τὰ αυγά και τρώμε ψάρι (έκτός βεβαίως Τετάρτης και Παρασκευής, πού νηστεύουμε αύστηρά). Μετά τις 17 (ή 12) Δεκεμβρίου νηστεύουμε και τό ψάρι. Η νηστεία όμως κατά την υπόδειξη του Κυρίου μας έχει νόημα, όταν συνδυάζεται με προσευχή και έλεημοσύνη. Για τό λόγο αυτό, ή Έκκλησία με την έναρξη της νηστείας μās προσκαλεί σέ έντονότερη λειτουργική ζωή και αγαθοεργία.

Έτσι, ή εκκλησιαστική παράδοση προβλέπει για την περίοδο αυτή την καθημερινή -αν οί συνθήκες τό επιτρέπουν- τέλεση της θείας λειτουργίας, την τέλεση δηλαδή σαρανταλείτουργου. Η τέλεση του σαρανταλείτουργου αποτελεί πολύ μεγάλη εύλογία. Είναι μία θαυμάσια εύκαιρία για βίωση της μυστηριακής και λατρευτικής ζωής, για έπαφή με τόν πλοῦτο της ύμνολογίας και της άκροάσεως των θείων Γραφών, για συχνότερη θεία κοινωνία, για συχνότερη συγκρότηση της εκκλησιαστικής κοινότητας. Ο άγιος Ίγνάτιος ο Θεοφόρος μās λέει:

«Σπουδάσετε πυκνότερον συνέρχεσθαι εις εύχαριστιαν θεοῦ και εις δόξαν. Όταν γάρ πυκνώς επί τό αυτό γίνεσθε, καθαιρούνται οί δυνάμεις του σατανά και λύεται ο όλεθρος αυτού», δηλαδή «Προσπαθείστε

μέ σπουδή νά ἔρχεσθε ὅλοι μαζί στή Σύναξη τῆς Θείας Εὐχαριστίας (Θεία Λειτουργία), γιά νά εὐχαριστεῖτε τόν Θεό καί νά Τόν δοξολογεῖτε. Διότι ὅταν συχνά ἔρχεσθε στή Σύναξη τῆς Θείας Εὐχαριστίας (Θεία Λειτουργία), συντρίβονται οἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ καί λύεται κάθε ὀλέθρια ἐνέργεια του». Ἡ δύναμη τῆς Θείας Λειτουργίας δέν εἶναι μαγική. Εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐνότητας ἐν Χριστῷ. Ἡ Θεία Λειτουργία μᾶς μαθαίνει νά συγχωροῦμε, νά ἀγαποῦμε καί νά εἶμαστε ἐνωμένοι μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Γι' αὐτό ἄλλωστε προσφέρουμε τὰ Δῶρα μας στό Θεό, τόν Ἄρτο καί τόν Οἶνο, προσευχόμενοι γιά ζῶντες καί κεκοιμημένους ἀδελφούς μας. Ἡ μνημόνευση τῶν ὀνομάτων τῶν ζῶντων καί κεκοιμημένων προσώπων (ἀνάγνωση τῶν «Διπτύχων») εἶναι ἔργο πολύ σημαντικό καί ἱερό, πού θεσμοθετήθηκε ἀπό τούς ἁγίους Ἀποστόλους καί ἐπιτελεῖται ἀδιάλειπτα μέσα στους αἰῶνες. Το Ἱερό Σαρανταλείτουργο...

Το Ἱερό Σαρανταλείτουργο, κατά τήν διάρκεια τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, υπέρ υγείας ζῶντων καί υπέρ ἀναπαύσεως τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν μας. Στο υπέροχο βιβλίο «Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης», (ἐκδ. Ἱεράς Μονῆς Παρακλήτου), διαβάζουμε: «Στήν Θεία Λειτουργία τελεῖται τὸ μυστήριό τῆς ἀγάπης. Καί ἡ ἀγάπη στήν οὐσία τῆς εἶναι μεταδοτική. Ἡ ἀγάπη, ἰδιαίτερα ἡ θεία, σπεύδει νά σκορπίσει τὸ φῶς τῆς, τῆς χαρά τῆς ὅλους... Καί συμπληρώνει: ὦ ἀγάπη τελειότατη! ὦ ἀγάπη, πού τα πάντα ἀγκαλιάζεις! ὦ ἀγάπη ἰσχυρότατη! Τί νά προσφέρουμε σαν ευγνωμοσύνη στον Θεό γιά τήν ἀγάπη Του πρὸς ἐμᾶς; Ἡ ἀγάπη αὐτή βρίσκεται στήν θουσία τοῦ Χριστοῦ, πού προσφέρεται γιά τήν ἀπελευθέρωσι ὅλων ἀπὸ κάθε κακία...». Καί ὁ μακαριστός π. Παῖσιος, σχετικά μέ τήν ἀνάγκη προσευχῆς γιά τούς κεκοιμημένους, ἔλεγε: «...νά ἀφήνετε μέρος τῆς προσευχῆς σας γιά τούς κεκοιμημένους. Οἱ πεθαμένοι δέν μποροῦν νά κάνουν τίποτα (γιά τούς εαυτούς τους). Οἱ ζωντανοὶ μποροῦν... Νά πηγαίνετε στήν ἐκκλησία λειτουργία, δηλαδή πρόσφορο, καί νά δίνετε τὸ ὄνομα τοῦ κεκοιμημένου, νά μνημονευθῆ ἀπὸ τὸν ἱερέα στήν προσκομιδῆ. Επίσης, νά κάνετε μνημόσυνα καί τρισάγια. Σκέτο τὸ τρισάγιο, χωρὶς Θεία Λειτουργία, εἶναι ελάχιστο. Τὸ μέγιστο, πού μπορούμε νά κάνουμε γιά κάποιον, εἶναι τὸ Σαραντα Λείτουργο. Καλὸ θά εἶναι νά συνοδευθῆ καί με ἐλεημοσύνη. Ἀν ἔχεις ἓνα νεκρό, ὁ ὅποιος ἔχει παρρησία στον Θεό, καί τοῦ ανάψεις ἓνα κερι, αὐτός ἔχει υποχρέωση νά προσευχηθεῖ γιά σένα στον Θεό. Ἀν πάλι, ἔχεις ἓνα νεκρό, ὁ ὅποιος νομίζει ὅτι δέν ἔχει παρρησία στον Θεό, τότε, ὅταν τοῦ ανάψεις ἓνα αγνὸ κερι, εἶναι σαν νά δίνης ἓνα αναψυκτικό σε κάποιον πού καίγεται (ἀπὸ δίψα). Οἱ ἅγιοι δέχονται ευχαριστῶς τὴν προσφορὰ τοῦ κεριοῦ καί εἶναι υποχρεωμένοι νά προσευχηθοῦν γι' αὐτόν πού τὸ ανάβει. Ὁ Θεός ευχαριστῶς

το δέχεται...». (Μαρτυρίες προσκυνητών,
Ζουρντζόγλου Νικ.)

Για την ωφέλεια από τα Ιερά
Σαρανταλείτουργα και τα μνημόσυνα,
αξιομνημόνευτο είναι και το περιστατικό
πού ακολουθεί από το βιβλίο «Θαύματα
και αποκαλύψεις από την Θεία
Λειτουργία», (έκδ. Ιεράς Μονής
Παρακλήτου). «Κάποιος άρχοντας από την
Νικομήδεια αρρώστησε βαριά και,
βλέποντας πώς πλησιάζει στον θάνατο,
κάλεσε την γυναίκα του για να της
εκφράσει τις τελευταίες του επιθυμίες:
Την περιουσία μου να την μοιράσεις
στους φτωχούς και τα ορφανά. Τους
δούλους να τους ελευθερώσεις. Αλλά
στους ιερείς δεν θέλω να δώσεις χρήματα
για λειτουργίες. Σ' αυτή του την μεγάλη
θλίψη ό ετοιμοθάνατος επικαλέστηκε με
πίστη την ευχή τού άββά Ησαΐα, ενός
άγιου μοναχού πού ασκήτευε κοντά στην
Νικομήδεια, και αμέσως -ώ τού θαύματος!-
έγινε καλά. Σηκώθηκε λοιπόν και
παισίχαρος έτρεξε στον όσιο. Εκείνος τον
καλοδέχτηκε, δοξάζοντας τον Θεό για το
μεγάλο θαύμα. -Θυμάσαι, παιδί μου, τον
ρώτησε, ποιά ώρα συνήλθες από την
αρρώστια; Την ώρα πού επικαλέστηκα την
ευχή σου, απάντησε εκείνος. Ό όσιος, με
τον φωτισμένο του νου, γνώριζε τί είχε
λεχθείστην διάρκεια της αρρώστιας του
και ξαναρώτησε: -Άφησες, παιδί μου,
χρήματα στους ιερείς, να λειτουργούν για
την σωτηρία της ψυχής σου; -Όχι,
γέροντα. Τί θα είχα να ωφεληθώ άν άφηνα
κάτι; Δεν θα πήγαινε χαμένο; -Μην το λες
αυτό. Ό αδελφόθεος Ιάκωβος γράφει:
«Άσθενεί τις έν ύμίν; προσκαλεσάσθω
τούς πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και
προσευξάσθωσαν έπ' αυτόν άλείψαντες
αυτόν έλαίω έν το ονόματι του Κυρίου και
ή ευχή της πίστεως σώσει τον κάμνοντα,
και έγερει αυτόν ό Κύριος: καν αμαρτίας
ή πεπονηκώς, άφεθήσεται αύτώ». Να
λοιπόν πού οι ευχές των ιερέων είναι
αποτελεσματικές, για όποιον τις ζητάει με
πίστη. Δώσε τώρα κι εσύ ένα ποσό, για

λειτουργίες, και θα λάβεις από τον Θεό
την πρέπουσα πληροφορία. Έτσι κι έκανε.
Έδωσε χρήματα σ' έναν ιερέα για να του
κάνει σαρανταλείτουργο, και γύρισε στον
σπίτι του. Όταν συμπληρώθηκαν οι
λειτουργίες, μετά από σαράντα μέρες, κι
ενώ σηκωνόταν από τον ύπνο, βλέπει
ξαφνικά ν' ανοίγουν οι πόρτες του
σπιτιού του και να μπαίνουν σαράντα
άνδρες έφιπποι, λαμπροί και
αγγελόμορφοι, είκοσι από δεξιά και είκοσι
από αριστερά. -Κύριοι μου, φώναξε
έκπληκτος ό άρχοντας, πώς μπήκατε σε
σπίτι ανθρώπου αμαρτωλού; -Εμείς οι
σαράντα, πού βλέπετε, του απάντησαν
εκείνοι, αντιπροσωπεύουμε τις
λειτουργίες πού έγιναν για σένα στον
φιλόανθρωπο Θεό. Μάς έστειλε Εκείνος,
για να σε συνοδεύσουμε μέχρι την
εκκλησία. Πήγαινε μέσα χαρούμενος,
χωρίς δισταγμό. Να, με τα πρεσβυτικά
χέρια συμπληρώθηκαν οι σαράντα
λειτουργίες, πού έγιναν για να ενωθει ό
Χριστός μαζί σου και να κατοικήσει στην
καρδιά σου. Ύστερα από αυτά, ό άρχοντας
μοίρασε την περιουσία του σε ευλαβείς
ιερείς, για να γίνουν λειτουργίες «υπέρ
αφέσεως των αμαρτιών αυτού»,
διακηρύσσοντας πώς οι θείες λειτουργίες
και οι αγαθοεργίες μπορούν να ανεβάσουν
την ψυχή του ανθρώπου από τα
καταχθόνια στα επουράνια. Είναι ή
μέγιστη και πιό ισχυρή προσευχή καθώς
άποτελεί συμμετοχή στην προσευχή και

τή θυσία τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἅγιος Κύριλλος Τερσολύμων διδάσκει σχετικά: «Μέγιστη ὠφέλεια πιστεύουμε ὅτι θὰ λάβουν αὐτοί, γιὰ τοὺς ὁποίους δεόμαστε κατὰ τὴν ἁγία καὶ φοβερὴ θυσία τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκόμα κι ἂν εἶναι ἁμαρτωλοί, ἀφοῦ Χριστὸν ἐσφαγιασμένον ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων προσφέρομεν ἐξιλεούμενοι ὑπὲρ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον Θεόν». Καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Δὲν νομοθέτησαν τυχαῖα οἱ Ἀπόστολοι νὰ μνημονεύουμε κατὰ τὰ φρικτὰ μυστήρια (Θεῖα Λειτουργία) τοὺς κεκοιμημένους. Γνωρίζουν ὅτι εἶναι πολὺ μεγάλη ἡ ὠφέλεια γι' αὐτοὺς». Ἡ ἐμπειρία μαρτυρεῖ γιὰ τὴ δύναμη αὐτῆς τῆς προσευχῆς, ποῦ δὲν εἶναι «ἀτομικὴ προσευχή» ἀλλὰ ἡ προσευχὴ ὁλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΕΧΟΥΝ ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ;

*Πρεσβύτερος π. Διονύσιος Ταμπάκης
Ι.Ν. Παναγίας Ναυπλίου.*

Αρκετοί ἀπὸ τὸν Ἐκκλησιαστικὸ ὄχι εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐρμηνεύουν τὴ σημερινὴ σκηνοθετημένα κρίση, ὡς πρόβλημα μονάχα κοινωνικὸ καὶ θεωροῦν πὼς πρέπει νὰ ἀπέχουν οἱ Ἱερεῖς ἀπὸ ὁποιαδήποτε δυναμικὴ παρέμβαση, γιὰ νὰ μὴ δημιουργεῖται ἡ ὁποιαδήποτε πόλωση στὸν λαό, καὶ νὰ ἀρκοῦνται μόνον στὸν ρόλο τοῦ προσευχητή.

Προφανῶς δὲν σκέφτονται ὅτι ἀκόμη καὶ ὁ «μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν» (Λουκ. 7-28) μαζί με τὶς προσευχῆς τοῦ βροντοφώναξε τὸ «οὐκ ἔξεστί σοι» στὸ τότε ἐλεεινὸ πολιτικὸ κατεστημένο.

Καὶ ἐρωτῶ”

1ον

Τὸν τελευταῖο καιρὸ, λόγω τῆς σχεδιασμένης κρίσης ἔχουν γίνεи 1700 αυτοκτονίες Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. 1700 ψυχές, πρόβατα τῆς νομῆς Τοῦ Χριστοῦ καταδικάστηκαν στὴν αἰώνια ἀπώλεια καὶ δυστυχία, γιὰ τὶς ὁποῖες, γιὰ κάθε μία ἀπὸ αὐτές ἔχυσε ὁ Κύριός μας τὸ πανάχραντον αἷμα τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἶναι λοιπὸν τὸ πρόβλημα κοινωνικὸ ἢ καὶ Πνευματικὸ;

2ον

Χιλιάδες Χριστιανοί, οικογενειάρχες καὶ μὴ, ἔχουν “ἀποψυχῆσει”, ἔχει δηλ. σπάσει ἡ ψυχὴ τους, ἔχουν γίνεи ὡς νεκροί, ἀπὸ τὰ προβλήματα τὰ τωρινὰ καὶ τὰ μέλλοντα ἐσεσθαι τῆ Πατρίδι ἡμῶν. (Λουκ. 21-26) Τρέφονται πλέον με ψυχοφάρμακα, χαπάκια κ.α. καὶ ἔχουν φτάσει στὰ ὅρια τους ἀφοῦ δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν ὄχι μόνον τὸ νοίκι τους ἢ τὸ δάνειό τους ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ γάλα καὶ τὰ φρούτα τῶν παιδιῶν τους. Εἶναι καὶ αὐτὸ πρόβλημα μόνον κοινωνικὸ ἢ καὶ Πνευματικὸ;

3ον

Ἐνας νέος πρὶν λίγες ἡμέρες μου ἔδωσε νὰ μνημονεύω αὐτὰ τὰ ονόματα “Ἀλεξάνδρα, Σταυρούλα καὶ Ἀγγελικὴ. Μνημονεύετε καὶ εσεῖς παρακαλῶ στὴν προσευχὴ σας. Μαζί με χιλιάδες ἄλλα. Εἶναι νέες Μητέρες ποὺ αναγκάστηκαν λόγω τῶν δυσβάστακτων χρεῶν ποὺ σκηνοθέτησαν οἱ ἐλληνοφῶνοι πολιτικοὶ μας νὰ στραφοῦν στὴν Πορνεία. Δουλεύουν σὲ “σπίτια” με φωτάκια προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τὸ στοιχειῶδες, δηλ. νὰ ζήσουν αὐτές καὶ τὰ παιδιὰ τους. Εἶναι καὶ τοῦτο τὸ πρόβλημα λοιπὸν κοινωνικὸ ἢ καὶ Πνευματικὸ;

4ον

Ἀν ἡ βεβήλωση ἐνὸς Ἱεροῦ Ναοῦ μας δημιουργεῖ ἀποτροπισμὸ, τί νοιώθουμε ὅταν χιλιάδες κατ’οἶκον Ἐκκλησίες καθημερινὰ σωριάζονται με τὰ αὐξημένα διαζύγια καὶ τὰ οικογενειακὰ δράματα ποὺ συμβαίνουν ὡς ἐπόμενα τῆς σχεδιασμένης

δυστυχίας και της σύγχρονης εξαθλίωσης του λαού μας ; Αφού η φτώχεια φέρνει γκρίνια, και η γκρίνια χίλια δύο κακά. Είναι και τούτο το πρόβλημα κοινωνικό ή και πνευματικό;

5ον

Είμαι από τα 22 μου Πατέρας. Έχω θυσιάσει τα νιάτα μου για τα παιδιά μου όπως και τόσοι εκατομμύρια Πατεράδες και πλέον το έχω πάρει απόφαση ότι μετά από τόσους αγώνες και αγωνίες η καλύτερη λύση για τα παιδιά μας θα είναι στο άμεσο μέλλον ο ξενιτεμός από την ευλογημένη πατρίδα μας. Ίσως σε κάποια Αυστραλία ή Καναδά να βρουν και αυτά λίγα ψίχουλα αξιοπρέπειας και σεβασμού για τα διαβάσματά τους. Είναι και τούτο το πρόβλημα κοινωνικό ή και Πνευματικό;

6ον

Παιδιά μου, σας εύχομαι και σας συμβουλεύω το γρηγορότερο να παντρευτείτε.

-Μα πως Πάτερ; από τον Ιούλιο είμαι άνεργος και η κοπελιά μου δουλεύει με σύμβαση σε ένα Σούπερ Μάρκετ; Πόσα ζευγάρια στρέφονται στις προγαμιαίες ανευλόγητες σχέσεις αφού ούτε τα στοιχειώδη δεν έχουνε για να κάνουν μία αξιοπρεπή αρχή στη ζωή τους;. Δηλαδή πλέον το να παντρευτείς και να γίνεις Πατέρας ή Μητέρα θα είναι προνόμιο μόνο των λίγων όπως συμβαίνει πλέον με τα μεγάλα κυβισμού Τζιπ και τις πισίνες. Τα πιο αρχέγονα, από δημιουργίας Αδάμ, δικαιώματα και χαρίσματα της Οικογενείας και της Πατρότητας που μας δώρισε ο Θεός, πλέον γίνονται προνόμια και τεκμήρια για τους λίγους. Είναι και τούτο πρόβλημα κοινωνικό ή και Πνευματικό.;

7ον

500.000 χιλιάδες εκτρώσεις το χρόνο στην Ελλάδα. 500.000 ψυχούλες δεν θα δουν ποτέ τον ήλιο ούτε θα νοιώσουν το μητρικό χάδι. Με την εξαθλίωση και την ανέχεια δεν κάνουν οι Έλληνες λόγο πλέον για γεννήσεις. Θεωρείται άθλος

πραγματικός η γέννηση ενός παιδιού σήμερα, τον οποίο λίγοι έχουν τα ψυχικά αποθέματα για να πραγματοποιήσουν. Είναι και τούτο το πρόβλημα κοινωνικό ή και Πνευματικό;

8ον

Εχθές επισκέφθηκα ένα γνωστό και πνευματικό Μοναστήρι εντός της Αττικής και βρήκα την Ηγουμένη να κλαίει. Καθημερινά μας χτυπάνε την πόρτα νέες οικογένειες με τα παιδιά στην αγκαλιά τους και ζητούν με συστολή λίγη οικονομική βοήθεια. Τα Ελληνόπουλα να απαιτούν στην ίδια τους την Πατρίδα!! Είναι και αυτό πρόβλημα κοινωνικό ή και Πνευματικό;

9ον

Αρχίσανε πλέον στα σχολεία, μετά από 70 χρονιά, οι λιποθυμίες μικρών μαθητών από την αστία. Όπισθεν ολοταχώς στα παιδάκι με τις πρησμένες κοιλίτσες. Είναι και τούτο το πρόβλημα κοινωνικό ή και Πνευματικό;

10ον

Πριν λίγες ημέρες μου έστειλαν βιντεάκι που δείχνει τον σύγχρονο αποκεφαλισμό ενός νέου Χριστιανού στην Αίγυπτο από εξαγριωμένους Μουσουλμάνους. Είναι φρικτό!! Ποιος μας εγγυάται λοιπόν τι θα

επακολουθήσει αύριο και στην Πατρίδα μας από εκατομμύρια Μωαμεθανούς λαθρομετανάστες; Είναι και τούτο το πρόβλημα κοινωνικό ή και Πνευματικό; Οι Έλληνες Ορθόδοξοι Ιερείς έχουμε χρέος σήμερα, που μας ζώνει χειρότερη Τουρκία και απ' το 21, να μεταμορφωθούμε σε Παπαφλέσσες. Να γίνουμε μπροστάρηδες της μετανοίας και της αυτοθυσίας για την κάθε πονεμένη ψυχή που κρεμιέται στον λαιμό μας και να μην αρκούμαστε στον ρόλο του αδιαφιλονίκητου αυλοκόλακα των πονηρών αρχόντων. Δεν έχουμε καμία σχέση μαζί τους. Αυτοί με τον διάβολο εμείς με τον Χριστό και τα παιδιά Του!

ΔΥΟ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Κάποτε ο άββας Άγάθων πήγαινε στη πόλη για να πουλήσει τα έργόχειρά του και έτσι να προμηθευτεί ψωμί για τη συντήρησή του. Κοντά στην αγορά συναντά ένα φτωχό και ανάπηρο γέρο ο οποίος μόλις τον είδε του είπε: «Για όνομα του Θεού, άββα, μή με αφήσεις κι εσύ άβοηθητο τον δυστυχή. Πάρε με κοντά σου».

Ο άββας τον έβαλε να καθίσει δίπλα του και άπλωσε τα καλάθια του. Μόλις πούλησε τό πρώτο τον ρώτησε ο γέρος: «Πόσα λεφτά πήρες άββα;» Τόσα του άπάντησε ο όσιος. «Καλά είναι. Δεν μου αγοράζεις όμως μία μικρή πίττα έτσι για να δεις καλό, γιατί έχω να φάω από χθές τό βράδυ;». Καί ο Όσιος του άπαντά «μετά χαράς» καί του έκπλήρωσε τήν έπιθυμία του.

Σέ λίγο του ζήτησε φρούτα, ύστερα

γλυκό. Έτσι σέ κάθε καλάθι πού πουλούσε, ξόδευε τά χρήματα χάριν του φτωχού ανάπηρου. Έδωσε όλα τά καλάθια αλλά καί όλα τά χρήματα, χωρίς να μείνει τίποτα για τόν έαυτό του. Έτσι θά έμενε μία έβδομάδα χωρίς ψωμί. Δεν τόν ένοιαζε όμως.

Σέ λίγο έτοιμάσθηκε να φύγει. «Φεύγεις;» του λέει ο άνάπηρος.

«Ναι τελείωσα τη δουλειά μου».

«Έ, τώρα θά κάνεις άγάπη να μέ πās ως τό σταυροδρόμι καί από κεí φεύγεις για τήν έρημο» του λέει πάλι. Κι τότε ο Άγάθων παρά τή κούρασή του, τόν φορτώθηκε στη πλάτη του καί τόν μετέφερε μέ πολύ δυσκολία.

Όταν όμως έφθασαν στό σταυροδρόμι καί έτοιμάσθηκε να αφήσει κάτω τόν άνάπηρον άκουσε μία γλυκεία φωνή να του λέει: «Εύλογημένος να είσαι Άγάθων από τόν Θεό καί στη γή καί στόν ούρανό». Σήκωσε τά μάτια του να δει αυτόν πού

τοῦ μιλοῦσε. Ὁ ἀνάπηρος εἶχε γίνει ἄφαντος. Ἦταν ἓνας ἄγγελος σταλμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ δοκιμάσει τὴν ἀγάπη του. Ὁ πρεσβύτερος Τίτος καὶ ὁ διάκονος Εὐάγριος ἦταν ἐπίσης συμμοναστές στὴ Λαύρα τῶν Σηηλαίων τοῦ Κιέβου.

Ὁ διάβολος, πού πάντοτε σπέρνει ζιζάνια, δημιούργησε ἔχθρα ἀνάμεσά τους. Κι ἐνῶ πρῶτα ἦταν ἀγαπημένοι, ἔφασαν τώρα στὸ σημεῖο νὰ μὴ θέλουν νὰ ἰδωθοῦν.

Στὴν ἐκκλησία δὲν θύμιαζε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο. Κι ὅταν ὁ ἓνας θύμιαζε, ὁ ἄλλος ἔφευγε μακριά.

Οἱ ἄλλοι μοναχοὶ πάσχιζαν νὰ τοὺς συμφιλιώσουν, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Κάποτε ὁ πρεσβύτερος Τίτος ἀρρώστησε βαριά. Συνήλθε τότε καὶ κάλεσε μετανοημένους τὸν Εὐάγριο γιὰ νὰ συγχωρεθοῦν.

Ἐκεῖνος ὁμως ἀρνήθηκε νὰ τὸν συγχωρήσει, κι ἄρχισε ἀπὸ μακριά νὰ τὸν καταριέται καὶ νὰ τὸν βρίζει. Τὸν ἄρπαξαν τότε καὶ τότε τὸν ἔφεραν μὲ τὴ βία στὸν ἄρρωστο.

-Συγχώρεσέ με, ἀδελφέ, ἰκέτεψε ὁ Τίτος μὲ δάκρυα, μόλις τὸν εἶδε.

-Ποτέ δὲν θὰ συμφιλιωθῶ μαζί σου οὔτε σ' αὐτὴν τὴ ζωὴ οὔτε στὴν ἄλλη, δήλωσε ἄσπλαχνα ὁ Εὐάγριος.

Τὴν ἴδια στιγμή ἔπεσε κάτω νεκρός.

Ἀντίθετα ὁ Τίτος σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι ὑγίης καὶ διηγήθηκε στους πατέρες τὰ ἀκόλουθα:

-Εἶχα φτιάσει κοντὰ στὸ θάνατο, χωρὶς νὰ ἔχω συμφιλιωθεῖ μὲ τὸν Εὐάγριο. Καὶ τότε, τί νὰ δῶ! Μὲ πλησίασαν ἄγγελοι,

ἀλλὰ ἔφυγαν ἀμέσως κλαίγοντας γιὰ τὸ χαμό τῆς ψυχῆς μου. Τότε ἦρθαν κοντὰ μου οἱ δαίμονες, χαρούμενοι πού θὰ μὲ κέρδιζαν, ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς καὶ τῆς μνησικακίας. Γι' αὐτὸ φώναξα νὰ μοῦ φέρετε τὸν ἀδελφό νὰ συγχωρεθοῦμε. Ὅταν ὁμως ἔσκυψα στὰ πόδια του κι ἐκεῖνος γύρισε ἀλλοῦ τὸ πρόσωπό του, βλέπω ξαφνικά δίπλα μου ἓναν φοβερό ἄγγελο. Κρατοῦσε στὰ χέρια του φλογισμένο ἀκόντιο.

Μ' αὐτὸ τρύπησε ἀνελέητα

τὸν Εὐάγριο, πού ἔπεσε νεκρός.

Ἦτοτε ὁ ἄγγελος ἄπλωσε τὸ χέρι του σέ μένα καὶ μὲ σήκωσε. Καὶ νά, εἶμαι ὑγίης! Ἡ τιμωρία τοῦ Εὐαγρίου ἀπὸ τὸν ἄγγελο συγκλόνησε τοὺς ἀδελφούς, κι ἀπὸ τότε ἔγιναν ὅλοι πὶὸ σπλαχνικοί.

ΠΡΩΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἐξυγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ').

Χριστέ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐχαριστία μετὰ τὸ γεῦμα.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι ἐνέπλησας ἡμᾶς τῶν ἐπιγείων σου ἀγαθῶν· μὴ στερήσῃς ἡμᾶς καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας· ἀλλ' ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·

ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ').

Χριστέ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐχαριστία μετὰ τὸ δεῖπνο.

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐνεπλήσθημεν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθησόμεθα καὶ ὑπνώσομεν· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισας ἡμᾶς.

ΒΡΑΔΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων

καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸν φύλακα Ἄγγελον

Ἅγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἁμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δώῃς χόραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατακυριεῦσαι μου τῇ καταδυναστεία τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένῃς χειρὸς μου, καὶ ὀδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας.

Ναί, ἅγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστῆς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἶ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρουσίᾳ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἁμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον τοῦ ἐπιστηρίζαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἄξιον ἀναδείξαι με δούλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΔΩΡΕΕΣ-ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Μηνών Αυγούστου-Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου-Νοεμβρίου 2011

Για Φιλόπρωτο: Παναγιώτης Κουλιανός 100, Αγγελική και Βασιλική Καραφύλλη 400, Εμμ. Τσουνιάς 150. **Από Ιεροπραξίες Μητροπολίτου:** 1800. **Για Τράπεζα αγάπης:** Ιεροπραξίες Μητροπολίτου 400, Βούλα Πλάτση 40, Ιωάννης Θεοδορίδης Γλυφάδα 300, Ανώνυμη 50, Μαρία Ζερβού 100 εις μνήμην Διονυσίου Ζερβού, Ομάδα Γυναικών Χώρας 200, Ξανθίπη Ατσά 50, Αλέξανδρος Μαμουζέλος 50, Ελευθερία Κουλιανού 50, Κατίνα Σταματιάδου 50, Ελένη Γονιού 600, Μαρία Κλειδομύτη 100, Αικατερίνη Παρασκευα Ρόδος 500 εις μνήμην των γονέων της, Κων/νος Σισώης Tarpon Springs 100, Πολύμνια Μαμουζέλου 100, Μιχαήλ Χαλαράμπους Κερατοίни 50, Ευδοκία Κορφιά 100, Εμμανουήλ Καλικάντζαρος 100, Ειρήνη Εγγλέζου 50, Ομοσπονδία Δωδεκανησιακών Σωματείων Αθηνών Πειραιώς 300 εις μνήμην Αικατερίνης Βουρεξάκη, Γραμματική Μαγκούλια 100, Μαρία Κάννη 90, Γιώργος Κρητικός 100, Μιχαήλ Χαλαράμπους 50, Θέμις Βαρδαούλη 30, Άννα Πετρίδου Ρόδος 100, Κων/νος Καταγιάς Αθήνα 100, Ζαμπέτα Δουγανιώτη Ρόδος 60, Άννα Κουντούρη 200, Μιχαήλ Χαλκίτης 1000, Γεώργιος Μακρυνάκης 100, Ανώνυμη 50, Κλεονίκη Σαμίου 50, Φαρμακευτικός Σύλλογος Δωδ/σου Επαρχίας Καλύμνου 500, Ι. Ν. Υπαπαντής του Κυρίου 300, Ελένη Καλικαντζάρου 50, Γιασεμώ Φιλίτση 100. Ειρήνη Τσαγκάρη 100 εις μνήμην Μαρίας Δηλμπεράκη, Λύκειο Ελληνίδων 100 εις μνήμην Νικολάου Τρικοίλη, Μαρία Παύλου 100 εις μνήμην Σακκ. Και Θεοφίλου Παύλου, Κατερίνα Ζαΐρη 50, Ειρήνη και Νίκη Τριπολίτη 30, Καλλιόπη Κασσάρα 100

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιά τρίτη χρονιά λειτουργεί στην Κάλυμνο ή **Σχολή Βυζαντινής Μουσικής** της μητροπόλεώς μας, αναγνωρισμένη από τό Υπουργείο Πολιτισμού ΦΕΚ Β 1663/18-8-2008). Διευθυντής Σχολής είναι ο **Άρχων Μαΐστωρ** του Οίκου - μενικού Θρόνου **κ. Γεώργιος Χ" Θεοδώρου** και διδάσκουν άφιλοκερδώς καθηγητές μουσικής και ιεροψάλτες του νησιού μας. Σκοπός της Σχολής είναι ή διάδοση της πατροπαράδοτης έκκλησιαστικής μουσικής στή σύγχρονη κοινωνία και ή ανάδειξη ιεροψαλτών Ικανών νά πληρώσουν τά αναλόγια των ιερών ναών της μητροπόλεώς μας. Η φοίτηση είναι έντελώς δωρεάν .

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέ την βοήθεια του Θεοϋτήν έπιστασία του μητροπολίτου μας και την συγκινητική προσφορά των έθελοντριών γυναικών και των δωρητών συνεχίζεται για τέταρτη χρονιά τό έργο της **Τράπεζας Αγάπης**, μέσα από τό όποιο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι από 120 άδελφοί μας που έχουν ανάγκη.

779/002101-089440

**ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΑΓΑΠΗΣ**

Θερμή παράκληση νά ενημερώνεται ή Μητρόπολη για την τυχόν κατάθεση στον Λογαριασμό για την σχετική απόδειξη.